

NASZA TRYBUNA W

00-687 WARSZAWA
 ul. Wspólna Nr 61
 wydanie

2 9 1 - 2 3 - 1 2 - 7 7

Nr z dn.

665

„Krzywa plaska” Jana Szymańskiego, to nowa, kolejna prapremiera polskiej sztuki współczesnej w Teatrze Ochoty w Warszawie, wyreżyserowanej przez Jana Machulskiego, ze scenografią Ewy Arcinowskiej. Teatr Ochoty okrępli, stał się jednym ze stałych – rzecz można – teatrów stolicy, placówką, która powoli przekształca się w swego rodzaju „kombinat”. Działa tu bowiem Ognisko Teatralne pracujące systemem studyjnym, posiadające własne zespoły, Koło Miłośników Teatru, bardzo aktywne, organizujące spotkania z wybitnymi ludźmi sceny, są organizowane obozy teatralne, na których młodzież przygotowuje własne spektakle, wieczory, ogniska, bierze udział w różnych akcjach jak np. w tegorocznej akcji „Bieszczady 40”. Teatr Ochoty występuje także na terenie zakładów pracy, w fabrykach. Jest niewątpliwie ewenementem na terenie Warszawy, ma już swoich stałych bywalców, gorących dyskutantów, jest to bowiem placówka, gdzie się dyskutuje po każdym spektaklu.

Widzowie bowiem chcą o pracy teatru wiedzieć jak najwięcej. Wiąż, jaka powstaje po tych wieczorach teatralnych pomiędzy aktorami i widzami jest więzią trwałą i serdeczną.

Nowy spektakl w Teatrze Ochoty: „Krzywa plaska” to dra-

ny tak w gronie lekarzy, jak i ich potencjalnych pacjentów. Sprawa etyki lekarskiej i wiary w nią przeciętnego człowieka, który lekarzowi musi wierzyć i ufać mu. Było już kilka światowych procesów sądowych w których skazano na wysokie kary lekarzy decydujących się na przy-

Przeszczep

matyczna opowieść o walce o życie człowieka, któremu trzeba natychmiast przeszczepić nerkę drugiego człowieka. Treścią sztuki są w rzeczywistości moralne aspekty zabiegu, odpowiedź na pytanie, czy można człowiekowi, który wydaje się z punktu lekarskiego prawie martwy wyjąć nerkę, aby ratować drugiego człowieka, któremu przeszczep pozwoli żyć jeszcze wiele lat. A więc sprawa podjęcia decyzji przez lekarza, a więc także sprawa rodziny człowieka, któremu ma się wyjąć nerkę, wreszcie, konflikt sumienia lekarskiego, który być może staje się „zabójcą” jednego dla ratowania drugiego. Problem zawiły pod każdym względem, nie rozstrzygnięty do końca w żadnym chyba kraju na świecie, dyskusyj-

śpieszenie śmierci pacjenta, który cierpiał na nieuleczalną chorobę. I w tej sztuce mamy do czynienia z prokuratorem...

Dobra, wyrównana gra zespołu aktorskiego dała spektakl żywy, interesujący pod każdym względem, prawdziwy w przeżyciach. Interesujące kreacje stworzyli rodzice chłopca, którego nerka mogła uratować życie młodej dziewczyny. Byli nimi Halina Machulska i Kazimierz Zarzycki. Lekarzem dyżurnym, do którego należała trudna decyzja był Jan Machulski. W pozostałych rolach wystąpili Krzysztof Kiersznowski (prokurator), Halina Chrobak, Janina Nowicka (matka dziewczyny), Bożena Stryjek, Janusz Cywiński, Janusz Leśniewski, Aleksander Jasiński.

ANDRZEJ MARKIEWICZ